

In de week gelegd, 21-26, 24-05-2026, Pinksteren, moerstaal

Handelingen 2,1-11; I Korinthiërs 12,3b-7. 12-13; Johannes 20, 19-23

Wanneer je aan de kant van de levensweg staat met een voertuig dat net even anders in elkaar steekt, ben je blij als iemand je ‘moerstaal’ spreekt, je op gang helpt. Daar adem je van op. Dat doet het Vaticaanse rapport over homoseksualiteit van vijf mei jl. De kerk onderkent hierin de rol die zij speelde in de eenzaamheid en het verdriet van homoseksuele gelovigen, en werpt de vraag op of relaties van mensen van gelijk geslacht als huwelijken kunnen worden beschouwd. Kardinaal Eijk reageerde snel: dit is een poging de moraal van de kerk te verzwakken (ND, 16-05-2026). Een strijd tussen leer en leven?

Over die *moerstaal* is de eerste lezing vandaag helder. Bange leerlingen die niet naar buiten durven komen, beleven hier hun ‘coming out’. Gedreven door de Geest willen zij niet langer langs de kant staan, maar gaan de weg op. Daar spreken zij vol vuur over de liefde en de vrijheid -géén vrijblijvendheid!- die zij treffen in de Blijde Boodschap van Jezus. God aanvaardt ons allen als zijn kinderen! Dit nieuws, met hart en ziel door de leerlingen verkondigd, landt in Jeruzalem als een vurige storm. Mensen van allerlei taal en herkomst weten zich aangesproken door Gods grote daden.

Al doet deze beweging van de Geest veel stof opwaaien, het is geen vrijbrief voor alles. In zijn brief aan de Korintiërs schrijft Paulus dat wij door de werking van de heilige Geest tot geloof in Jezus komen. Samen vormen wij één geheel, het lichaam van Christus op aarde. Dit geeft ons de verantwoordelijkheid te leven in zijn Geest en een taal te spreken die anderen ruimte van leven biedt. Niet: doe maar wat je wilt, maar: doe goed.

In het evangelie horen wij dat de bange leerlingen zich na Jezus’ dood verstopten achter gesloten deuren. Maar Jezus breekt door die barrière heen en openbaart zijn verrijzenis. Zo helpt hij hen op gang. Vervolgens wenst hij hen vrede en schenkt hij zijn heilige Geest. Tot slot spreekt hij de *kardinale woorden: Aan wie je de zonden vergeeft, zijn ze vergeven, en aan wie je ze niet vergeeft, zijn ze niet vergeven.* Zijn leerlingen, ook in de kerk van nu, krijgen de sleutels in handen. Niet om op te sluiten, maar om deuren te openen. Zalig Pinksteren!

